
Beköszöntő

Klasszikusok újratöltve

Idén immár harmadik alkalommal kerül megrendezésre az IME-META Egészség-gazdaságtani Konferencia, ahol először vehetik kézbe jelen lapszámunkat személyesen tisztelt Olvasóink.

Az elmúlt évek során számtalanszor előkerültek ugyanazok a már-már örökzöldnek számító témák, mint a népegészségügyi prioritás, költséghatékonyság, innováció, szükséglet alapú hozzáférés, az ellátórendszer hatékonyság orientált átalakítása, általában a reformok stb. A politikailag jól csengő programokból azonban vajmi kevés valósult meg, és ahol változások történtek, azok szakmai kicsengése sem mindig volt pozitív.

Nehezen érthető az egészségügyi döntéshozók „struccpolitikája”, amikor egyértelmű jelzések vetítik előre a jelen egészségügyi rendszerünk gazdasági-társadalmi fenntarthatatlanságát. Továbbra sem javult számottevő mértékben a hazai lakosság egészségi állapota, amelynek mutatói elmaradnak az európai átlagtól. Ismerve a demográfiai előrejelzéseket, az egészségi állapot az egészségügyi szükségletek és kiadások drasztikus emelkedését vetíti előre. A jelenlegi ellátórendszeri struktúrával és módszerekkel pedig mindez nehezen lesz finanszírozható a gyenge teljesítményt nyújtó magyar gazdaság által termelt javakból.

Azonban a „válság” ellenére sem elfogadható válasz a pénzügyi gondok megoldására az állami szerepvállalás csökkentése és a források kivonása az egészségügyből, mindez ráadásul a rendszer hatékonyságának növelése nélkül. Egyrészt, mert az öngondoskodás még a nálunk gazdagabb országokban sem működik egy bizonyos jövedelemszint alatt. Magyarországon pedig igen széles az a réteg, amely nem hagyható magára. Másrészt, mert nem kompenzálja semmi más az eleve forráshiányos rendszerből történő további elvonásokat, így az ellátórendszer előbb-utóbb képtelen lesz feladatainak ellátására, a pénzügyi nehézségek pedig más formában újratermelődnék, Európa elhalad mellettünk, és menthetetlenül leszakadunk.

Az orvoslásban mára nem csak, hogy elfogadottá vált, de követelmény is, hogy bizonyítékokra épüljön, és csak a hatásságukat és hatékonyságukat tekintve evidenciákkal rendelkező gyógyító eljárások kerüljenek rendszeresre alkalmazásra. Miért ne lehetne ezt az elvet követni akkor is, amikor egészségpolitikai döntésekről és az egészségügyre fordítható kiadások elosztásáról van szó? A bizonyítékokon alapuló egészségügy elismert gyakorlat, amely egészében vizsgálja az ellátórendszert érintő beavatkozások lehetséges hatását, történjen az bármely területen, akár az egészségpolitika, menedzsment, infokommunikáció, finanszírozás, népegészségügy, ellátórendszer tervezésének területein.

Az IME évek óta élen jár ennek a szemléletmódnak a terjesztésében. Az egészségügyi döntéshozatal egy-egy területét képviselő rovatainkban rendszeresen bemutatjuk az elérhető legújabb lehetőségeket és menedzsment technikákat, valamint elemezzünk és véleményezzük a döntések és intézkedések hatásait „több-kevesebb” sikerrel. Több, mert Olvasóink körében töretlen a lap népszerűsége és azt övező érdeklődés, a kevesebb pedig annak szól, hogy a nagypolitikai döntéshozatal módszereiben csak lassan történik a változás, ha az elmúlt évek egészségügyi történéseit áttekintjük.

De talán pont ezért kell optimizmussal tekinteni a jövőre, bízva abban, hogy ezek az üzenetek nem csak eléri döntéshozóinkat, de hamarosan ingerküszöbüket átlépve közös gondolkodásra és együttműködésre is serkentenek mindenkit. Elkerülhetetlen, hogy kialakuljon végre egy olyan egészségügyi rendszer, amely a patriarchális attitűd helyett a partnerségre épülve, a társadalmi igények figyelembevételével valóban mindannyiunk egészségét szolgálja.

*Dr. Kósa József
az Egészség-gazdaságtani Rovat vezetője*